

Сёння мы часта з'яўляемся сведкамі таго, як малады чалавек не лічыцца з меркаваннем дасведчанай асобы. Вельмі часта старых людзей адштурхоўваюць на абочыну жыцця, каб не перашкаджалі сваімі парадамі.

“Пажылыя людзі – гэта тыя, хто нясе нам гісторыю, навучанне і веру, хто пакідае нам спадчыну. Яны, як старое віно, маюць унутраную сілу перадаць нам высакароднае наследдзе”, – сказаў папа Францішак падчас аднаго са сваіх казанняў.

Чалавек, выпрабаваны жыццём, з'яўляецца для маладых крыніцай мудрасці. Калі бацькоў не было дома альбо вызнавалі дзіўныя ідэалогіі, бабулі перадавалі дзецям веру.
†

Нягледзячы на тое, што касцёлы закрываліся ці ператвараліся ў розныя грамадскія аб'екты, вера захавалася, таму што старэйшыя стваралі ў сваіх дамах сапраўдныя Касцёлы.

Менавіта дзякуючы старэйшаму пакаленню вера перадаецца нашчадкам. Пажылыя асобы маюць не толькі патрэбы і праблемы – у іх ёсць штосьці каштоўнае, чаго маладым не хапае. У іх ёсць час, мудрасць і жыццёвы вопыт, узмоцненая вера, меншая залежнасць ад спажывальніцтва, якое пагражае моладзі.

Людзі ў высакародным узросце – гэта яшчэ бастыёны здаровых маральных прынцыпаў. Менавіта яны могуць прадухіліць разрыхленне і астуджэнне сямейных адносін. Паслуга быцця дзядулем і бабуляй – гэта чуванне, нават здалёк, над маладымі; гэта добрая парада і дапамога ў жыццёвых праблемах і рашэннях; гэта заахвочванне маладых людзей, каб заставаліся з Богам; гэта евангелізацыя.

Пажылы чалавек мае ўплыў на сваю сям'ю, бо моліцца за яе. У цяжкасцях унукі ў дзядуль і бабуль шукаюць падтрымкі і суцяшэння, таму што бацькі часта церпяць няўдачу, ім не хапае часу, паглынуты працай, безадказныя або згубіліся ў жыцці.

Перажываючы Дзень удзячнасці пажылым людзям, дзядулям і бабулям, варта ўсвядоміць, што стары чалавек – скарб грамадства, а нацыя, якая не паважае пажылых людзей, не мае будучыні, бо страчвае памяць.

Патрэбныя і любімыя!

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
26.07.2020 00:00

Дарагія Чытачы!

Давайце падзякуем пажылым асобам за вернасць Хрысту і Яго Касцёлу. Менавіта дзякуючы ім мы сёння з'яўляемся хрысціянамі і маем веру ў сваіх сэрцах. Давайце пакажам, што яны нам усё яшчэ неабходныя! Няхай адчуваюць сябе патрэбнымі і любімымі.